

24 november 2019 – Christus Koning - Dominicuskerk Utrecht

2 Samuel 5,1-3; Lucas 23,35-43

Koningen zijn niet erg populair in de Bijbel. Als je leest in de boeken over de Koningen over hun handel en wandel, dan zijn er altijd Profeten die hen de les lezen en hen herinneren aan de eigenlijke bedoeling van het koningschap: dat heeft niets te maken met macht uitoefenen en overheersen, maar eerder met dienen. Eigenlijk is er maar één koning die daar het schoolvoorbeeld van is en dat is David zoals wij hoorden in de eerste lezing van vandaag. De stammen van Israël komen bijeen en betuigen hun gehoorzaamheid aan hem omdat hij de door God uitverkoren koning is.

Hoe die eruit ziet lezen wij in het verhaal van Samuël die uit de zonen van Isaï degene moet zalven die koning moet worden. Niet zijn grote, sterke en knappe broers worden uitverkoren maar het knechtje David dat op het land de schapen aan het hoeden is.

En dit beeld wordt haarscherp getekend wat het profiel van de echte koning is: hij is een herder, een mens die bekommerd is om mensen en zich geheel en al wijdt aan hun geluk. Daarom staat er ook geschreven bij de keuze van Samuel voor David dat hij 'goed' was in de Bijbelse betekenis van het woord 'tov'. Hij beantwoordt aan de bedoeling die God heeft met een koning. Die zal in zijn spreken en doen eigenlijk doen zoals God doet: er zijn voor mensen!

En zo wordt ook Jezus, als de ware nazaat van de droomkoning David, ons getekend door de evangelisten. Heel mooi heeft de dichter Tom Naastepad dat in een lied verwoord:

*Daar is een koning opgestaan zoals geen mens op aarde:
die als een knecht is rondgegaan, een wonderlijke koning.*

*Zijn weg is, dat hij zelf volbracht de wil van God zijn Vader,
ter aarde heeft hij overnacht om over ons te waken.*

*De last die ons wordt opgelegd vraagt dat wij hem geloven,
zijn juk is dat wij opgewekt schouder aan schouder lopen.*

*Daar is een herder voorgegaan, die doet ons heerlijk wonen,
zo heeft hij alles welgedaan, - een wonderlijke koning.*

Een van de misdadigers die met Jezus gekruisigd worden zegt over hem dat hij 'niets verkeerd heeft gedaan'. Hij erkent in Jezus de ware gezalfde van God, de

mens die het koninkrijk van God gestalte heeft gegeven in zijn leven en voor dat getuigenis ontvangt hij de belofte dat hij met Jezus in het paradijs zal zijn.

Dat is onze ware koning: een mens die zich volstrekt gegeven heeft aan anderen en hun een toekomst beloofd, een man die bespot en geslagen wordt omdat hij 'goed' is en beantwoordt aan de mens zoals hij door God bedoeld is, de ware Adam, de eerstgeborene en gezalfde van God. Zijn koninklijke waardigheid is dat hij heeft afgezien van alle verering, naam of achting door anderen. Hij die de minste geworden is, is voor ons het toonbeeld geworden van de waarachtige mens die geroepen is om een herder te zijn voor mensen en zo het beeld en de ware gelijkenis is van wie God is.

Hem vieren wij vandaag, als wij ook onze medebroeder Albertus de Grote gedenken, een groot wetenschapper die doordrongen was van het geheim van God.

Met hem beamen wij vandaag dat de grootheid van God ons verschenen is in een mens die een herder was voor allen en zo voor alle mensen de weg wijst naar het waarachtig geluk dat bestaat in het mededogen met mensen. Daar waar wij dat ervaren raken wij aan het hart van God zelf wiens naam is 'Ik zal er zijn zoals Ik er zal zijn'. Laten wij leven in dankbaarheid voor zo'n wonderlijke koning die ons brengen zal in Gods koninkrijk.

24 november 2019, Henk Jongerius OP